

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/15/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200406
Dátum vydania rozhodnutia:	09.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3013200406.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: I. S., bytom T. XXX/XX, Y., zastúpený JUDr. Jánom Váškom, advokátom advokátskej kancelárie so sídlom Prievidza, Podjavorinskej 3, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 20. marca 2013, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/140/2013-24 zo dňa 28. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/140/2013-24 zo dňa 28. novembra 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo dňa 28.11.2013, č. k. 12Sd/140/2013-24 potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 20.03.2013, ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nie je invalidný, lebo podľa posudku posudkového lekára príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne nemá viac ako 40%-nú, ale iba 35%-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že podľa posudkov posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne, sa za rozhodujúce zdravotné postihnutie u navrhovateľa považujú choroby šliach - obmedzenie pohyblivosti ramenného kĺbu s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách podľa prílohy 4, kapitoly XV, odd. G, položka 1, písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v platnom znení na 25 % (z rozmedzia 15-25 %) a za iné zdravotné postihnutie zvýšil percentuálnu mieru o 10 %, spolu 35 %, a to pre: - Hypertenzia, Epikondylitída, Polyneuropatia a Vazodiskinéza.

Krajský súd uviedol, že bolo preukázané, že zdravotný stav navrhovateľa bol po podaní návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne znovu posudzovaný posudkovou lekárkou sociálneho poistenia

Sociálnej poisťovne, pobočky v Prievidzi dňa 07.05.2013. Posudková lekárka po dôkladnom zhodnotení odvolania navrhovateľa nezistila nové, posudkovo závažné skutočnosti. Nevzhliadla preto dôvod na opätovné predvolanie navrhovateľa a nevyhovela jeho opravnému prostriedku. Zotrvávala naďalej na svojom pôvodnom stanovisku, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2006 Z. z. o sociálnom poistení, lebo má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 35 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Navrhovateľ trval na podanom opravnom prostriedku, a preto bol posudkový spis postúpený posudkovému lekárovi sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie v Bratislave, vysunuté pracovisko v Trenčíne na II. stupňové konanie. Posudkový lekár dňa 22.05.2013 rozhodol tak, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách celkom určil na 35 %.

K uvedenému záveru dospel posudkový lekár po lekárskom vyšetrení navrhovateľa a zhodnotení lekárskeho nálezu. Posudkový lekár sa zaoberal v posudku pracovnou, sociálnou, objektívnou anamnézou navrhovateľa, jeho subjektívnymi ťažkosťami a dospel k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihom u navrhovateľa sú choroby šliach - obmedzenie pohyblivosti ramenného kĺbu s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách podľa prílohy 4, kapitoly XV, odd. G, položka 1, písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v platnom znení na 25 % (z rozmedzia 15-25 %) a za iné zdravotné postihnutie zvýšil percentuálnu mieru o 10 %, spolu 35 %, a to pre: - Hypertenzia, Epikondylitída, Polyneuropatia a Vazodiskinéza.

Konštatoval, že navrhovateľ 41-ročný je vyučený baník, ktorý pracoval v podzemí od roku 1989 do 02/2011. Pracovný pomer ukončil dohodu. V súčasnosti pracuje ako vodič v pohrebnej službe. Dňa 16.07.2012 si požiadal o invalidný dôchodok, dosiahol mieru poklesu 25 + 10 %.

Z medicínskeho hľadiska bol kompletne a opakovane vyšetrený na klinike pracovného lekárstva formou hospitalizácie, naposledy do 02/2013, pričom nebola zistená choroba z povolania. Má rôzne diagnostikované závery na viacerých kĺboch končatín, žiadne z nich sa neprejavuje ani stredne ťažkou poruchou funkcie a už vôbec nie s výrazným obmedzením výkonnosti organizmu. Tiež nie sú laboratorne pozitívne zápalové testy, nemožno teda hovoriť o chorobách šliach stredne ťažkého stupňa všeobecne - v položke XV, C, 1 b. Táto je rezervovaná pre choroby z povolania.

Navrhovateľ sám považuje za najväčší problém bolesti ramien, pri objektívnom ortopedickom vyšetrení i vyšetrení posudkovým lekárom však obmedzenie nie je prítomné. Zdravotný stav navrhovateľa zodpovedá nanajvýš v položke XV, G, 6. B. - s mierou poklesu na 15-20 %. Rovnako nie je prítomné obmedzenie v laktových zhyboch pri epikondylitíde a nie je obmedzenie funkcie prstov rúk pri vazodiskínéze artérii na prstoch, chladová skúška bola negatívna. EMG vyšetrenie dokázalo len senzitivnu a ľahkú polyneuropatiu na HK. Ďalej v posudku uviedol, že choroba vysokého tlaku nie je sprevádzaná takými zmenami, ktoré by znižovali funkciu ľavej komory srdca - ejekčná frakcia je 60 % - v norme. Rovnako je v norme aj ergometria, dokázal vysokú záťaž 200 W p dobu 8. minút bez porúch na EKG. Navýšenie rozhodujúceho postihnutia o maximálne možných 10 % pre tieto ochorenia je teda veľmi priaznivé, skôr by sa prikláňal k nižšej hodnote. V závere posudku posudkový lekár uviedol, že skutkový stav bol objektívne zistený viacerými hospitalizáciami na klinike pracovného lekárstva, hygienický prieskum pracoviska bol negatívny, choroba z povolania nepriznaná. Subjektívne ťažkosti boli dosiahnutými ťažkosťami vysvetlené. Odvolanie navrhovateľa neobsahuje žiadne nové skutočnosti. Posúdenie v položke XV, G, 29. 11.- ako lézia nervus ulnaris nie je možné, nakoľko také ochorenie sa v zdravotnej dokumentácii navrhovateľa nenachádza a nie je obsahom ani záveru EMG vyšetrenia. Právny zástupca navrhovateľa si mylí ulnárnu a radiálnu epikondylitídu, ktorá vyjadruje len stranový postih v oblasti ulny a radia a nie postih nervov s takýmto názvom. Celkove nie je dôvod na zmenu prvoposudku zo dňa 27.02.2013.

Krajský súd uviedol, že zhodnotil uvedené skutočnosti a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je vecne správne a zákonné, preto ho potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p. Pri rozhodovaní vychádzal z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Prievidzi dňa 27.02.2013, 07.05.2013 a z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie v Bratislave, vysunuté pracovisko v Trenčíne zo dňa 22.05.2013, pretože títo posudkoví lekári v

konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia, ako aj v konaní o opravnom prostriedku na základe predložených odborných lekárskeho nálezov a vlastného vyšetrenia vyhodnotili, že navrhovateľov zdravotný stav nie je zhoršený na úroveň invalidity, lebo má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 35 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Navrhovateľ síce predložil na pojednávaní novú lekársku správu zo dňa 18.06.2013, avšak vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by zdravotný stav navrhovateľa odôvodňoval vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, navrhovateľ nedoložil také nové lekárske správy, z ktorých by sa dal jednoznačne vyvodiť iný posudkový záver uvedený v medicínskych posudkoch.

Krajský súd napokon uviedol, že ak by v budúcnosti došlo u navrhovateľa k zmene jeho zdravotného stavu v dôsledku zhoršenia ochorenia, môže opätovne požiadať aj o preskúmanie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Navrhovateľ podal proti rozsudku krajského súdu včas odvolanie, v ktorom uviedol, že z napadnutého rozhodnutia odporkyne je zrejmé, že toto je nepreskúmateľné, keď nie je zrejmé, na základe akých úvah dospeli posudkoví lekári k názoru, že na invalidný dôchodok mu nevznikol nárok.

Zdôraznil, že jeho závažné ochorenia sa vôbec nezlepšujú, naopak zhoršujú sa a sú nesporne a jednoznačne zadokumentované v mojej zdravotnej dokumentácii.

Podľa navrhovateľa je absolútne nesporné a v jeho zdravotnej dokumentácii jednoznačne preukázané, že trpí 14 ochoreniami, ktoré sú objektívne zadokumentované v lekárskej prepúšťacej správe z hospitalizácie v Univerzitnej nemocnici Martin, Klinika pracovného lekárstva a toxikológie v dňoch 04.02.- 12.02.2013, ktorú mal súd k dispozícii, avšak celkom bezdôvodne a bez akéhokoľvek skutkového a právneho zdôvodnenia ju súd nerešpektoval a skonštatoval, že správne je posúdenie jeho zdravotného stavu posudkovými lekármi odporkyne, hoci opakovane poukazoval na ich neodbornosť a zaujatosť a v tejto súvislosti poukazoval aj na ustálenú súdnu prax.

Uviedol, že trvá na tom, že mu mal byť priznaný invalidný dôchodok aj pri hodnotení zdravotného stavu posudkovým lekárom v Prievidzi, ktorý za rozhodujúce ochorenie považoval ochorenie rúk a toto hodnotil podľa kapitoly XV odd. C, položka 1, písm. b) prílohy č. 4 k zákona č. 461/2003 Z. z., ktoré hodnotil vo výške 25%, avšak mal hodnotiť vo výške 35 % vzhľadom na závažnosť ochorenia rúk a mieru schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť mi zvýšil o 10 % podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z., takže mu malo byť priznaných 45 %.

Poukázal na to, že došlo zo strany posudkového lekára ústredia odporkyne MUDr. U. k zaujímavým a nesporne nezákonným postupom, keď absolútne negoval rozhodnutie posudkového lekára v Prievidzi a za najzávažnejšie ochorenie určil ochorenie, pri ktorom je uvedená maximálna miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 25 %, keď je tu zjavný úmysel týmto posudkom ma poškodiť, aby som ani s pripočítaním zvýšenia o 10 % nedosiahol hranicu 45 % a nebol mi priznaný invalidný dôchodok.

Jeho ochorenia je však možné hodnotiť aj podľa iných položiek prílohy č. 4, na čo poukázal tak v návrhu na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, ako aj v stanovisku zo dňa 21.11.2013, prvostupňový súd sa však s mojimi argumentmi vôbec nezaoberal, a ani sa s nimi v napadnutom rozsudku nevysporiadal. Poukázal na zásadný a jednoznačný rozpor medzi závermi zaujatých posudkových lekárov a závermi odborníkov z vysoko špecializovaného pracoviska, ktorým je Klinika pracovného lekárstva a toxikológie Martin.

Tieto objektívne lekárske správy jeho ošetrojúcich lekárov neboli vyvrátené ani spochybnené žiadnym dôkazom, ide o lekárov, ktorí ma dlhodobo ošetrojú, dokonale poznajú môj zdravotný stav a o ich záveroch nemožno mať žiadne pochybnosti.

Z uvedených dôkazov nesporne vyplýva, že posudkoví lekári pri určovaní poklesu jeho pracovnej schopnosti na 35 % postupovali nesprávne a v rozpore so skutkovým stavom, pričom namietal ich zaujatosť, keď mu nepriznali nesporný nárok na invalidný .

Poukázal na to, že posudkoví lekári sú zamestnancami odporkyne, ich platové náležitosti súvisia s tým, ako plnia jej pokyny, takže o nezaujatosti ich ako odborníkov a znalcov treba mať dôvodne vážne pochybnosti a tieto sú potvrdené aj ich nesprávnym a nezákonným posudzovaním a hodnotením môjho zdravotného stavu.

Na ilustráciu „odbornosti a nezaujatosti“ posudkových lekárov poukázal na jemu známe prípady V. F. a I. I.. Navrhovateľ poukázal na to, že existujú stovky, ba v rámci Slovenskej republiky tisíce prípadov, kedy posudkoví lekári sociálnej poisťovne nesprávne hodnotia zdravotný stav žiadateľov o invalidné

dôchodky, preto treba v každom prípade dôsledne skúmať dôkazy a závery posudkových lekárov, ktorí možno až v polovine prípadov pri vydávaní posudkov o invalidite postupujú neodborne a zaujato, čo z vyššie uvedených dvoch prípadov i z jeho prípadu nesporne vyplýva. Zaujatosť a nesprávnosť postupu posudkových lekárov nesporne namietal, poukazoval rozpory v ich hodnotení jeho zdravotného stavu, avšak prvostupňový súd bezdôvodne a nezákonne potvrdil správnosť záverov posudkových lekárov, čím hrubým spôsobom porušil nielen zákon, ale aj jeho práva zaručené Ústavou SR v čl. 39 ods. 1 a čl. 46 ods. 1, teda právo na primerané hmotné zabezpečenie pri nespôsobilosti na prácu a právo na spravodlivú ochranu práv zo strany súdov. V rozsudku zo dňa 30.01.2013, sp. zn. 7So/25/2012 Najvyšší súd Slovenskej republiky nesporne spochybnil závery posudkových lekárov, avšak v jeho prípade prvostupňový súd bezdôvodne konštatoval, že závery posudkových lekárov sú správne, hoci skutkovo a právne ide o totožný stav, čo považuje za nesprávne a nezákonné. Navrhol, aby sa súd oboznámil s uvedenými rozhodnutiami, resp. si dal pripojiť uvedené spisy ako dôkazy. Navrhovateľ vyjadril presvedčenie, že v žiadnom prípade sa nemôže stotožniť s názorom prvostupňového súdu, že odporkyňa rozhodla správne a musím konštatovať, že súd v odôvodnení žiadnym spôsobom nevyvracia moje vyššie uvedené argumenty, ani bližšie neodôvodňuje svoj výrok čo sa týka podstaty, ale len konštatuje skutkový stav a tvrdí, že posudkoví lekári odporkyne rozhodli správne a dostatočne a presvedčivo odôvodnili prečo nespĺňa podmienky pre priznanie invalidného dôchodku, čo však nesporne nie je pravda, takže i napadnuté rozhodnutie súdu treba podľa jeho názoru považovať za nepreskúmateľné. Pokladá za nesporné, že napadnuté rozhodnutia odporkyne tieto skutočnosti neobsahujú a z tohto dôvodu sú nepreskúmateľné, čo je samostatným dôvodom na ich zrušenie, pričom opätovne zdôrazňujem, že súd preskúmava len napadnuté rozhodnutie odporkyne a nie následné jeho doplnenia a rôzne ďalšie lekárske posudky posudkových lekárov odporkyne, čo opakované v ustálenej judikatúre konštatuje Najvyšší súd Slovenskej republiky a jeho názormi sa treba nesporne riadiť. V tejto súvislosti poukázal na niekoľko rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré boli vydané v konaní o preskúmanie rozhodnutí o invalidnom dôchodku, ktoré sa zaoberajú otázkou preskúmateľnosťou rozhodnutia odporkyne objektívnym zisťovaním skutkového stavu zo strany súdu - ide napr. o rozsudky sp. zn. So 170/2005 zo dňa 02.08.2006, 4So/113/2005 zo dňa 12.07.2006, 3So/136/06 zo dňa 06.09.2007 a predovšetkým jedno z posledných, ktorým je rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2011, sp. zn. 1So/115/2010.

Jasný záver je uvedený v citovanom rozsudku zo dňa 06.09.2007, sp. zn. 3So/136/06, v ktorom sa v jeho odôvodnení uvádza: „V konaniach o úrazových dávkach nemôže odporkyňa ponechať zisťovanie podkladov pre rozhodnutie len na posudkových lekárov, ale musí sama vykonať úplné, zákonu zodpovedajúce dokazovanie v súlade s ustanoveniami § 196 a nasl. zákona, vrátane ústneho pojednávania s poškodeným podľa § 188 zákona, podľa § 201 ods. 1 zákona vykonávať procesné úkony a hodnotiť všetky vykonané dôkazy v súlade s § 196 ods. 7 zákona. Povaha týchto vecí, ktoré majú sporový charakter, to jednoznačne vyžaduje.“

Zásadné novum je uvedené v posledne citovanom rozsudku, ktorý sa odvoláva aj na konkrétne rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, pričom podľa tohto rozsudku musia byť všetky náležitosti rozhodnutia odporkyne obsiahnuté v samotnom rozhodnutí a nemožno sa odvolávať na rôzne prílohy rozhodnutia.

Postup odporkyne je v rozpore aj s Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okrem nepreskúmateľnosti rozhodnutí navrhovateľ opätovne namietal aj neobjektívne rozhodovanie posudkových lekárov, ktorí sú zamestnancami odporkyne a o ich objektívnosti možno mať vážne pochybnosti, čo zrejme aj z vyššie uvedeného citovaného odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky i z ním uvedených prípadov absolútne neodborného a zaujatého rozhodovania posudkových lekárov.

Nadalej zotrváva na tom, že mu mal byť priznaný invalidný dôchodok po prehodnotení jeho zdravotného stavu späť tri roky odo dňa jeho žiadosti s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť minimálne vo výške 45 %.

Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, tak, že rozhodnutie odporkyne sa zrušuje a vec sa vracia odporkyni na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov prvostupňového konania 387,02 EUR a odvolacie trovy 69,91 EUR.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody uvedené v odvolaní za

opodstatnené nepovažuje. Na vecnej správnosti preskúmaného rozhodnutia trvá a navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Uviedla, že posudkoví lekári sociálneho poistenia v preskúmvacom konaní vyhodnotili zdravotný stav navrhovateľa na základe odborných lekárskech nálezov predložených navrhovateľom.

Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili alebo vyvrátili.

Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, považuje odporkyňa za neodôvodnené, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní.

Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli dostatočne ozrejmené príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcim určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, preto mu nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

Vzhľadom na uvedené považuje odporkyňa závery napadnutého rozhodnutia krajského súdu za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním, a preto navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd sa podrobne oboznámil s kompletným spisovým materiálom (vrátane posudkového a dávkového spisu odporkyne) a zistil, že zdravotný stav navrhovateľa bol po podaní návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne znovu posudzovaný posudkovou lekárkou sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Prievidzi dňa 07.05.2013. Posudková lekárka po dôkladnom zhodnotení odvolania navrhovateľa nezistila nové, posudkovo závažné skutočnosti. Nevzhládla preto dôvod na opätovné predvolanie navrhovateľa a nevyhovela jeho opravnému prostriedku. Zotrvála naďalej na svojom pôvodnom stanovisku, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2006 Z. z. o sociálnom poistení, lebo má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 35 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Navrhovateľ trval na podanom opravnom prostriedku, a preto bol posudkový spis postúpený posudkovému lekárovi sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie v Bratislave, vysunuté pracovisko v Trenčíne na II. stupňové konanie. Posudkový lekár dňa 22.05.2013 rozhodol tak, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách celkom určil na 35 %.

K uvedenému záveru dospel posudkový lekár po lekárskom vyšetrení navrhovateľa a zhodnotení lekárskech nálezov. Posudkový lekár sa zaoberal v posudku pracovnou, sociálnou, objektívnou anamnézou navrhovateľa, jeho subjektívnymi ťažkosťami a dospel k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihom u navrhovateľa sú choroby šliach - obmedzenie pohyblivosti ramenného kĺbu s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách podľa prílohy 4, kapitoly XV, odd. G, položka 1, písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v platnom znení na 25 % (z rozmedzia 15-25 %) a za iné zdravotné postihnutie zvýšil percentuálnu mieru o 10 %, spolu 35 %, a to pre: - Hypertenzia, Epikondylitída, Polyneuropatia a Vazodiskinéza.

Odvolacia námietka navrhovateľa, že posudkoví lekári sú zamestnancami odporkyne, ich platové náležitosti súvisia s tým, ako plnia jej pokyny, o nezaopatrenosti ich ako odborníkov a znalcov treba mať dôvodne vážne pochybnosti a tieto sú potvrdené aj ich nesprávnym a nezákonným posudzovaním a hodnotením jeho zdravotného stavu, keďže mu mal byť priznaný invalidný dôchodok vzhľadom na závažnosť ochorenia rúk a mieru schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť mu mala byť priznaná miera

poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 %, nebola dôvodná.

Všetky v konaní predložené posudky posudkových lekárov ako vecne a miestne príslušných orgánov zo zákona ustanovených na výkon posudkovej činnosti (§ 153 ods. 3, 5 zákona č. 461/2002 Z. z. o sociálnom poistení), ktorých konkrétny neobjektívny, resp. zaujatý postup v predmetnej veci navrhovateľ nepreukázal, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú náležite odôvodnené, bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a odvolaniu navrhovateľa nevyhovelo.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu posudkoví lekári nález u navrhovateľa, konkrétne choroby šliach - obmedzenie pohyblivosti ramenného kĺbu správne zaradili pod položku XV, G, 6.B prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 15-25 %. Navýšenie rozhodujúceho postihnutia o maximálne možných 10 % z dôvodu iných zdravotných postihnutí (hypertenzia, epikondylitída, polyneuropatia, vazodiskinéza) posudkový lekár ústredia hodnotil ako veľmi priaznivý, skôr by sa prikláňal k nižšej hodnote.

Námietku navrhovateľa, že jeho ochorenia bolo možné hodnotiť aj podľa iných položiek prílohy č. 4, vyhodnotil odvolací súd za nedôvodnú. Odporkyňa podrobne odôvodnila, prečo určila mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navrhovateľa 25 % a prečo došlo k jej navýšeniu o 10 %. Závery odporkyne sú podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú náležite odôvodnené, bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú.

Choroby stredne ťažkého stupňa sú uvedené všeobecne v položke XV, C, 1.b, ktorá je rezervovaná pre choroby z povolania. Z medicínskeho hľadiska bol navrhovateľ kompletne a opakovane vyšetrený na klinike pracovného lekárstva formou hospitalizácie, naposledy do 02/2013, pričom choroba z povolania nebola zistená. Pre posúdenie invalidity je rozhodujúci stav v čase posúdenia.

Pokiaľ navrhovateľ argumentoval inými jemu známymi prípadmi, ktoré boli rozhodnutím najvyššieho súdu zrušené pre nepreskúmateľnosť, resp. z dôvodov nedostatočne zisteného stavu veci, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že každý prípad je odporkyňa povinná posúdiť individuálne a odkaz na iné rozhodnutia, ktoré s uvedenou právnou vecou navrhovateľa nemajú žiadnu spojitosť odvolací súd považoval za irelevantné.

Vzhľadom na uvedené mal aj odvolací súd za preukázané, že záver o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí a určení miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť posudkoví lekári odôvodnili logicky a bez rozporu so závermi odborných lekárskeho vyšetrení. Keďže zdravotný stav navrhovateľa tak, ako ho v rámci zisťovania skutkového stavu ustálili správny orgán a prvostupňový súd, nespôsoboval viac ako 40%-ný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a navrhovateľ nepredložil dôkazy, ktoré by závery posudkov spochybnili, resp. ktoré by preukázali iný rozsah poškodenia, ako bol zistený posudkovými lekármi, aj odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ v čase rozhodovania správneho orgánu podmienku invalidity podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení pre vznik nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona, nespĺňal a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že navrhovateľ má v prípade zhoršenia zdravotného stavu možnosť znovu požiadať o priznanie invalidného dôchodku prostredníctvom príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporkyňa nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.